

forskellige og til Dels modstridende Interesser gøre sig gældende, men det er først og fremmest af Hensyn til den Betydning, det har, at den tilstgætede Vønningsforbedring i saa vidt et Omfang som muligt kommer Lærerstanden til gode, og at man undgaar den Uensartethed i Vønningsordningen i de forskellige Kommuner, som man i modsat Fald gennem en uoverskuelig Aarvækte vilde være udsat for.

Gøres Afsløsningen saaledes tvungen, er det saa meget mere nødvendigt at sørge for, at Vilkaarene, hvorunder den finder Sted, ikke gaa Kommunernes Interesser for nær, hvorved det for Landkommunernes Vedkommende maa tages i Betragtning, at det foreliggende Lovforslag ogsaa i andre Retninger kræver Ændringer i de bestaaende Forhold, som vel utvivlsomt ville medføre en meget væsentlig Forbedring af Landets Skolevæsen, men som lige saa utvivlsomt ville have deres mere eller mindre følelige pefuniære Konsekvenser, navnlig en Forøgelse af Klassernes Antal og derigennem af Lærerkrafterne i Henhold til Lovforslagets § 2. Hvorledes man har søgt at tage Hensyn til Kommunerne i begge de angivne Retninger samtidig med at vinde en væsentlig Vønningsforbedring for Lærerstanden, vil fremgaa af de nedenfor til de paagældende Paragraffer knyttede Bemærkninger. Her skal man blot gøre opmærksom paa, at Princippet, der ligger til Grund for Ordningen i det hele, er dette, at Statskassen yder et saa rundeligt Bidrag til Lærerslønningerne, at Kommunerne, til Trods for den indtrædende væsentlige Forhøjelse af disse Vønninger, ville bespare et saa stort Beløb paa de forhaandenværende Lærerebbeders Vønninger, at hermed Udgifterne til Vønninger for de nye Embeder helt eller for den væsentligste Del ville kunne dækkes.

Ved Lovens Ikrafttræden vil altsaa Forbedringen saavel i Vønningsforholdene som i Undervisningsforholdene kunne forudsættes at være gennemført, uden at Kommunernes aarlige Udgifter i nogen nævneværdig Grad ere bleve forøgede, og med Hensyn til Udgifterne til de efter dette Tidspunkt eventuelt fornødne nye Lærerebbeder vilde de blive betydelig gunstigere stillede, end de ere efter den hidtil gældende Ordning, i hvilken Henseende en Sammenligning mellem den nu gældende Norm for Andenlærerslønninger (mindst 800 Kr.) og Forstolelærerslønninger (600 til 650 Kr.) og Kommunens Andel i de fremtidige Andenlærer- eller Forstolelærerslønninger (henholdsvis mindst 500 Kr. + Bolig og Brændsel og 350 Kr. + Bolig og Brændsel) vil være tilstrækkelig oplysende.

Som bemærket er Statens Andel i Lærerslønningerne for Landkommunernes Vedkommende beregnet paa samme Grundlag for alle Kommuner, saaledes at Hensynet til den enkelte Kommunes større eller mindre Trang for saa vidt kun er taget i Betragtning, som Tilfældet altid vil være relativt større for den mindre end for den mere bemidlede Kommune. En Bestræbelse for direkte at komme den trængende Kommune til Hjælp, vil man derimod finde i Lovforslagets § 25, hvor der er foreslaaet en større aarlig Bevilling til dette Formaal, fordelt gennem Skolefondene, saaledes at den enkelte Fonds Andel i Bevillingen atter fastsættes af Ministeriet efter den forhaandenværende Trang.

Ogsaa Lærerstandens Pensionshold vil ved Lovforslagets Gennemførelse blive ikke uvæsentlig forbedret, ikke blot i samme Forhold, i hvilket Vønningerne blive forhøjede, men ud over dette, for saa vidt som den hele Vønning efter Forslaget skal medtages ved Pensionsberegningen, hvad der med Hensyn til de nuværende Vønninger ikke er Tilfældet for Statskassens Vønningstil lægs eller for Alderstillaagets Vedkommende.

Endelig skal man i denne Forbindelse bemærke, at man i Overensstemmelse med, hvad der ved given Lejlighed tidligere af Regeringen er udtalt overfor Rigsdagen, maa finde, at Staden Kjøbenhavn vil have et billigt Krav paa at modtage nogen Støtte fra Statens Side til Dækning af dens Udgifter til Skolevæsenet samtidig med, at der sker en saa væsentlig Udvidelse af det Bidrag, som i denne Retning ydes af Staten til de øvrige Kommuner i Landet. Herom henvises til de nærmere Bemærkninger nedenfor til § 26.

Til § 1.

Medens den undervisningspligtige Alder efter de hidtil gældende Bestemmelser indtræder med Begyndelsen af det første Skolehalvaar, efter at Barnet er fyldt 7 Aar, er den i nærværende Paragraf foreslaaet som indtrædende fra Begyndelsen af det Skolehalvaar, i hvilket Barnet naar den angivne Aldersgrænse, eller med andre Ord, rykket $\frac{1}{2}$ Aar frem i Tiden. At der med Hensyn til Barnets Forudsætninger for at modtage Undervisning fra det angivne tidligere Tidspunkt ikke kan rejses nogen begrundet Indvending mod denne Ordning, vil vistnok indrømmes, og det maa formentlig ligeledes erkendes, at der i de Tilfælde, i hvilke her ved Sommerhalvaaret vindes for Undervisningen, ikke heller af andre Grunde med Føje kan rejses Indvending mod denne Ændring i